

[Handelsministeren.]

Der foretages nu yderligere efterforskning i sagen af Københavns politi og handelsministeriets søfartsafdeling, bl. a. for at undersøge, om spørgsmålet om ansvaret for grundstødningen bør søges fastslået ved en domstol. Så længe efterforskningen står på og sagen ikke er fuldt belyst, kan jeg ikke tage stilling til, om grundstødningen helt eller delvis skyldes manglende uddannelsesmæssige kvalifikationer hos matroser eller andre besætningsmedlemmer, og denne sag kan derfor ikke danne grundlag for en diskussion om, hvorvidt en uddannelse eller efteruddannelse af matroser ville kunne hindre lignende søulykker.

Jeg bør dog i anledning af det, fru Hanne Reintoft i øvrigt har fremført, oplyse, at jeg i efteråret 1970 optog forhandlinger med skibsfartens organisationer — det gælder dem alle — om en lang række spørgsmål, der direkte eller indirekte har med sikkerheden til søs at gøre. Skibsmandskabets uddannelse og ikke mindst dæksmandskabets uddannelse er et af de spørgsmål, der allerede er blevet drøftet af mig med organisationerne og for øjeblikket stadig væk bliver drøftet med organisationerne.

Jeg kan derfor forsikre fru Hanne Reintoft om, at spørgsmålet om matrosers og andre dæksfolks uddannelse ganske naturligt vil indgå i de overvejelser, vi for øjeblikket gør os i stort omfang i handelsministeriet om efteruddannelse, uddannelse og herunder også foranstaltninger, som vil være egnede til at øge sikkerheden til søs.

Hanne Reintoft: Rent umiddelbart var det let at takke ministeren for svaret, fordi han i og for sig stiller sig velvilligt over for de krav, jeg mener man må stille til sømandsuddannelsen.

Det var dog et meget lidt konkret svar, og jeg vil gerne tilføje det yderligere spørgsmål, om man har virkelig konkrete planer med en sådan sømandsuddannelse. Kunne man tænke sig, den skulle indeholde f. eks. kravene til en sætteskippereksamen? Det kunne temmelig let gøres på en statsanerkendt skole med en uddannelse på et halvt års tid. Er man indstillet på, hvis dæksbesætningen får denne uddannelse, samtidig at ændre på de meget strenge lydighedsbestemmelser i sømandslovens § 50, der i og

for sig hindrer, at en sådan uddannelse kan bruges til direkte indgriben i tilfælde, hvor ansvaret hviler på f. eks. en navigatør, der ikke kan klare det alene? Har man gjort sig sådanne tanker om virkelig at gennemføre en konkret uddannelse og gennemføre via sømandsloven, at den kan bruges, så at man får udvidet demokratiet, medbestemelsesretten og den aktive deltagelse i skibsføringen?

Handelsministeren (Knud Thomsen): Fru Hanne Reintofts tillægsspørgsmål går langt ud over rammerne for, hvad jeg havde ventet efter det først stillede spørgsmål, som har været i min besiddelse.

Jeg kan kun sige, at det er tanken, at der for søfolk med f. eks. 2 års sejltid som ubefaren skal oprettes et nyt kursus, hvor vægten bl. a. særlig skulle lægges på tekniske og sikkerhedsmæssige forhold, således at alle besætningsmedlemmer gennemgår en sikkerhedsuddannelse: brandslukning, brug af redningsmidler osv. Det er en uddannelse i den retning, vi bl. a. for øjeblikket beskæftiger os med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Camre* til handelsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til, at Danmark indfører importforbud mod skind, tænder og hove af de uddøende vilde dyr, og arbejde for et sådant internationalt forbud?“

Skriftlig begrundelse.

En lang række af verdens vilde dyr står i umiddelbar fare for at blive udryddet. Det gælder tigreren, leoparden, jaguaren, ozelotten og en række andre plettede katte, elefanten, næsehornet, zebraen, en lang række hjortearter, kænguruen og en række andre dyr.

I Asien, Afrika og Sydamerika foregår en delvis illegal masseudryddelse af disse dyr. Selv i de fredede dyreparker foregår der et hensynsløst krybskytteri, ofte med anvendelse af uhyggeligt rå metoder.

Menneskets hensynsløse fremtrængen i den såkaldte civilisations navn, industriens voksende forurening af verden og vor forfængelighed vil i fællesskab ødelægge en stor del af verdens dyre- og planteliv og skabe en